

menholder eleverne, som det er nu, så er det sådan, at de rent fagligt dårligst kørende elever opnår et lige så godt resultat, som hvis de havde været delt i mindre fagligt funderede og de bedre fagligt funderede. Hvorimod hvis man opdeler eleverne i de bedst funderede og de dårligst funderede, får man et dårligere resultat: de bedste bliver ikke bedre, og de dårligste får et dårligere resultat. Det er det, der kan konstateres, når vi ser på prøver i f.eks. matematik, og derfor forstår jeg ikke, at Det Konservative Folkeparti kan stå heroppe og fortælle os sådan noget brasnak.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu ved jeg ikke, om hr. Hans Peter Baadsgaard ikke hørte efter, hvad jeg sagde i min tale, men jeg er bestemt ikke ude efter børnene eller efter lederne eller efter lærerne.

Hvis hr. Hans Peter Baadsgaard hørte efter, hvad jeg sagde, så var det – hvis man overhovedet kan sige, at jeg var ude efter nogen – forældrene. Det er jo forældrenes opgave at opdrage deres børn, og det var det, jeg var inde på i første del af min tekst. Det var ikke børnene, for børnene kan ikke gøre for det.

Så spurgte hr. Hans Peter Baadsgaard, om der var nogen som helst dokumentation for, at eleverne har godt af at blive hørt. Og jeg kan da bare sige, at med hensyn til formaliseret testning hører danske lærere til de lærere i hele verden, der sammen med de norske sjældnest anvender formaliseret testning af deres elever. Og det mener jeg faktisk er en negativ ting.

Vi ved jo alle sammen, at der er en hel del motivation, der kan gå tabt, hvis ikke man bliver målt. Og mit indtryk er bestemt – jeg har talt med både skoleelever og med universitetsstuderende – at man har behov for en evaluering. Man har behov for at blive målt, det er en del af motivationen. Og hvis det er sådan, at hr. Hans Peter Baadsgaard taler for, at vi fuldstændig skal afskaffe karaktererne, vil jeg da gerne høre en god begrundelse for det.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jamen det er jo heldigt, at fru Lene Espersen præciserede, at det var forældrene, det var galt med, for det var sådan set det, jeg ville spørge om: Mener fru Lene Espersen, at det, der er problemet, er, at vi skal have skiftet elevernes forældre ud, eller er det bare sådan et moralsk på-

bud? Ligger der overhovedet noget forslag til Folketinget her? Er det noget, vi skal stemme om, kommer der et forslag om motiveret dagsorden, hvor vi skal stemme om forældrenes udskiftning? Eller hvad har fru Lene Espersen tænkt sig?

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg kan forstå, at det er ved at blive en vane at gå imod fru Lene Espersens synspunkter.

Med hensyn til forældrene kan jeg ikke rigtig se, hvordan Folketinget kan komme ind i billedet. Hvor man bruger os politikere som vejledere, kan vi overalt sige det og understrege det: Det er forældrenes børn, det er ikke statens børn, det er ikke kommunens børn, det er ikke lærernes børn. Det skal vi understrege, hvor vi kan, men vi kan ikke med lovgivning pålægge forældrene noget som helst.

Jeg er sikker på, at undervisningsministeren meget opmærksomt vil lytte til, hvad fru Lene Espersen siger om skolelederens opgave. Jeg har ikke fulgt så meget med i de seneste år, men jeg mener at have kunnet konstatere, at skolelederen allerede nu er et godt stykke fra den position, han havde i hvert fald tilbage til min tid, hvor jeg beskæftigede mig med det, for da var skolelederen to ting: han var bogholder for kommunen, og han var stikirenddrenge for fælleslærerrådet. Det var faktisk lærerne, der bestemte, hvad skolelederne skulle, det var ikke den enkelte skoleleder. Og her mener jeg, at undervisningsministeren gør klogt i at lytte meget til det, fru Lene Espersen siger: Uden en dygtig leder på en skole kan vi godt opgive at give nogle love. For det er lederen, der har ansvaret for, at de love, vi vedtager, bliver gennemført på skolen.

Jeg synes, fru Lene Espersens synspunkter fortjener megen opmærksomhed.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det synes jeg rigtignok også de gør. Det er også derfor, jeg tager et par korte bemærkninger, for ellers ville jeg være blevet siddende på min plads.

Vi er jo enige om, at der er behov for en evaluering, men jeg forstod fru Lene Espersen sådan – og jeg beklager, hvis jeg har misforstået det – at det i traditionel forstand var et spørgsmål om, at vi nu skal have flere prøver og karakterer i de aldersmæssigt små klasser. Og det